

Arrestnummer c/ 825 /2015
Repertoriumnummer 2015 / 2502
Datum van uitspraak 17 juni 2015
Rolnummer 2014/CO/969
Notienummer parket-generaal 2014/PGA/4069 2014/VJ11/1002

Urbamisatie

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

twaaifde kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000206435-0001-0011-01-01-1

2014/PGA/4069 – 2014/VJ11/1002

Het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1126

geboren te
wonende te

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door mr. Erik Van der Vloet, advocaat bij de
balie van Turnhout

1. Ten laste gelegde feiten

Te op 14 juni 2012,

A.

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op artikel 4 §1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning en op artikel 5 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I) door zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een inrichting te hebben geëxploiteerd;

meer bepaald een inrichting ingedeeld als klasse 2 onder rubriek 2.2.1.d).1° van bijlage 1 bij Vlarem I "Opslag en sortering van andere niet gevaarlijke afvalstoffen, met een opslagcapaciteit van maximaal 100 ton";

ingevolge het opslaan van steenpuin, houtafval, bouwafval en afgedankte elektrische en elektronische apparaten.

PAGE 01-00000206435-0002-0011-01-01-4

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

B.

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning afvalstoffen, zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

meer bepaald in strijd met artikel 12 §1 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen,

namelijk door het verzamelen en achterlaten van allerlei afvalstoffen, waaronder steenpuin, houtafval en afgedankte elektronische en elektrische apparaten op een perceel bouwgrond aan de | | te | | .

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.3.§1, eerste lid van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

De feiten, voor zover gepleegd voor 1 juni 2012, maken een inbreuk uit op artikel 12 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen.

C.

Op het perceel gelegen te | | ,
gekadastraerd als
eigendom van | | (° | | en zijn echtgenote | |
(| |),
ingevolge akte verleden door notaris | | te | | dd. 18/09/1984;

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van

gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval) te hebben uitgevoerd,

namelijk ingevolge de opslag van allerlei afval en bouwmaterialen op bovenvermeld braakliggend perceel.

Tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.4 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de hierboven vermelde illegaal opgeslagen afvalstoffen binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van 100 EUR per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

overgeschreven te Turnhout, eerste hypotheekkantoor, op 13 januari 2014

Ref.: 076-T-13-13/01/2014-00427

Ontvangen: 59,66 euro

De bewaarder (get) P. Philippaerts

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 9 oktober 2014 door de beklaagde opzichts opzichts alle beschikkingen hem betreffende
- op 10 oktober 2014 door het OPENBAAR MINISTERIE wat betreft de beschikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak geweest op 7 oktober 2014 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Turnhout, kamer TC3, waarbij beslist werd:

Verklaart de aan beklaagde ten laste gelegde feiten A, B en C bewezen.

Veroordeelt beklaagde wegens voormelde vermengde tenlasteleggingen A, B en C tot een geldboete van TWEEDEUZEND EURO.

Zegt voor recht dat voormelde geldboete verhoogd wordt met 50 opdecimen en gebracht wordt op twaalfduizend euro.

Boete vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van drie maanden.

Verwijst beklagde tot de kosten van het proces, belopende in het geheel en tot op heden honderd en één euro en zeventachtig cent (101,87 euro).

Verwijst beklagde tot betaling van een vergoeding van eenenvijftig euro en twintig cent (51,20 euro).

Verwijst beklagde bovendien tot betaling van een bijdrage van VIJFENTWINTIG EURO, te verhogen met 50 opdecimen, hetzij HONDERD VIJFTIG EURO (150,00 euro), tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 20 mei 2015.

Gelet op de gewijzigde samenstelling van de zétel van het hof werd de zaak in zijn geheel hernomen.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- de beklagde in persoon en in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd.

De neergelegde stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

4.2. Motivering ten gronde

4.2.1. Op strafrechtelijk gebied

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten A., B. en C. bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklaagde in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het hof wordt beaamd en overgenomen en aangevuld als volgt.

Beklaagde houdt voor dat hij inmiddels opruimingswerken heeft uitgevoerd verwijzend naar een brief van 18 november 2014 van de burgemeester van . In dit schrijven stelt de burgemeester vast dat er inspanningen verricht werden om het perceel op te ruimen doch dat er nog steeds een hoop bakstenen op het perceel ligt. Bij een latere controle op 7 mei 2015 stellen de verbalisanten vast dat er een houten omheining rond het perceel is geplaatst en de toestand van het perceel is verbeterd doch dat er nog steeds allerlei materieel, rommel en allerlei afval (hout en beton) aanwezig is. Dit proces-verbaal met foto's spreekt boekdelen. Ook de door beklaagde zelf neergelegde foto's ter zitting tonen aan dat het terrein nog steeds niet volledig opgeruimd is.

De vaststellingen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar.

De eerste rechter heeft terecht vastgesteld dat de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A., B. en C. de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts één straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagde,

- zijn strafrechtelijk verleden waaruit blijkt dat hij reeds voor gelijkaardige feiten veroordeeld werd,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van een gebrek aan respect voor mens en milieu door afval achter te laten en het feit dat beklaagde, ondanks herhaaldelijke verzoeken, slechts gedeeltelijk heeft opgeruimd.

Daarom werd aan de beklaagde door de eerste rechter om oordeelkundige redenen, beaamd en overgenomen door het hof, een wettige, passende en aangepaste bestraffing opgelegd. Weliswaar verleent het hof de geldboete deels met uitstel - waartoe beklaagde zich in de wettelijke voorwaarden bevindt - gezien beklaagde reeds deels is overgegaan tot het opruimen van het terrein.

De geldboete moet de beklaagde ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen en moet hem leren het milieu te respecteren.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

Bijkomend is beklaagde verplicht de nog resterende aanwezige afvalstoffen in te zamelen, te vervoeren en te verwerken op grond van 16.6.4 van het decreet van 5 april 1995, zoals aangevuld bij art. 9 van het decreet van 21.12.2007, en dit binnen een termijn van 6 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest. Deze verplichting wordt hem opgelegd onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging om reden dat beklaagde blijkbaar niet zinnens is daaraan vrijwillig te voldoen ondanks herhaalde aanmaningen en de feiten al dateren van 14 juni 2012. Indien beklaagde niet vrijwillig overgaat tot de verwijdering binnen de opgelegde termijn zal de dwangsom verbeuren vanaf de eerste dag na vermelde termijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend, deze termijn geen dwangsomtermijn zijnde.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211, 211bis van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 65 van het Strafwetboek

- 2, 3, 4, 39 van het decreet van 28 juni 1985
- 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991
- 16.6.1.§1 lid 1, 16.6.3.§1 lid 1, 16.6.4. van het decreet van 5 april 1995
- rubriek 2.2.1.d)1° van bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991
- 3, 12, 22, 23 tot 33, 68, 69, 79, 82, 86 van het decreet van 23 december 2011
- 12.3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012
- art. 2, 93.5°.a), 146, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009
- 4.2.1.5°.a), 6.1.1.lid 1.1° en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het KB van 12 december 1950
- 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek

6. Beslissing

Het hof,

Na herneming van de behandeling van de zaak in zijn geheel,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, op tegenspraak;

Met eenparigheid van stemmen;

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis in zover:

- de beklaagde schuldig werd verklaard aan de hem ten laste gelegde feiten sub A., B. en C..
- de beklaagde uit hoofde van de vermengde feiten sub A., B. en C. veroordeeld werd tot een geldboete van TWEEHUNDERT EURO gebracht op TWAALFHUNDERT EURO door verhoging met 50 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van DRIE MAANDEN;
- de beklaagde verplicht werd om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 50 opdecimen en alzo gebracht op HONDERDVIJFTIG EURO;
- aan de veroordeelde een vergoeding op van EENENVIJFTIG EURO en TWINTIG CENT werd opgelegd;
- de beklaagde veroordeeld werd tot de kosten van het geding, begroot op 101,87 euro;

Wijzigt het bestreden vonnis als volgt:

Verleent aan de beklaagde uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden voor een gedeelte van de opgelegde geldboete ten belope van HUNDERT VIJFHONDERD EURO gebracht op NEGENHUNDERT EURO door verhoging met 50 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van ACHTENZESTIG DAGEN, zodat een gedeelte van VIJFHONDERD EURO gebracht op DRIEHUNDERT EURO door verhoging met 50 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van TWEEËNTWINTIG DAGEN effectief blijft;

Veroordeelt beklaagde overeenkomstig art. 16.6.4. van het decreet van 5 april 1995 tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van alle resterende afvalstoffen binnen een termijn van ZES MAANDEN vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest;

Veroordeelt beklagde, voor het geval dat aan deze veroordeling tot inzamelen, vervoeren en verwerken van de afvalstoffen niet wordt voldaan, tot betaling van een dwangsom van HONDERD EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde termijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Verplicht de veroordeelde tot terugbetaling van de kosten voor het inzamelen, vervoeren en verwerken van de afvalstoffen door de gemeente, door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest of door het Vlaamse Gewest;

De kosten

Veroordeelt de beklagde tot de kosten van de strafvordering in hoger beroep, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 95,48 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, twaalfde kamer, samengesteld uit:

L. Knapen raadsheer d.d. voorzitter

J. Daenen raadsheer

J. Decoker raadsheer

en in openbare terechtzitting van 17 juni 2015

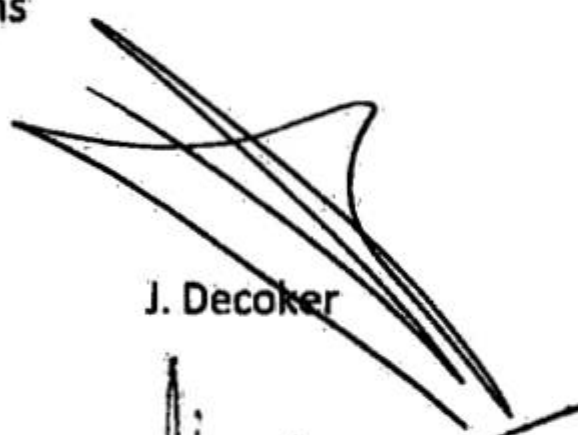
uitgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

in aanwezigheid van advocaat-generaal L. De Mot

met bijstand van griffier J. Geysmans

J. Geysmans

J. Decoker

J. Daenen

L. Knapen

